

VIU LA CLÀSSICA **LA FLAUTA MÀGICA** W. Amadeus Mozart

AUDITORI DEL CÈNTRIC ESPAI CULTURAL

Divendres
12 de Juny

17.30 h

Enregistrada el 2026 a la Royal Opera House

Durada 145 minuts (inclou una pausa)

EQUIP CREATIU

Direcció d'escena
David McVicar

Direcció musical
Marie Jacquot

Escenografia
John MacFarlane

Orquestra i Cor de la
Royal Opera House

REPARTIMENT

Tamino
Amitai Pati

Papageno
Huw Montague Rendall

Sarastro
Soloman Howard

Papagena
Marianna Hovanisyan

Pamina
Julia Bullock

Reina de la Nit
Kathryn Lewek

Monostatos
Gerhard Siegel

Primera Dama
Hannah Edmunds

PRESENTACIÓ

Virtuosisme i màgia en el comiat operístic de Mozart

El 30 de setembre de 1791 s'estrenava *La flauta màgica*, la darrera òpera escenificada en vida del compositor Wolfgang Amadeus Mozart, que moriria dos mesos més tard. L'autor del llibret va ser l'actor, escriptor i empresari teatral Emanuel Schikaneder, qui va proposar a Mozart aquesta col·laboració conjunta que els hauria de beneficiar econòmicament, atès que cap dels dos passava pel seu millor moment en aquest aspecte. L'òpera es va estrenar al Theater auf der Wieden de Viena sota la direcció del mateix Mozart i amb Schikaneder en el paper còmic de Papageno. Estructurada en dos actes, l'obra adopta la forma d'un *singspiel*, un gènere musical i teatral típicament alemany de caràcter principalment còmic i popular i temàtica fantàstica, que combina diàleg parlat i petites àries solistes. Amb una trama argumental força complexa, que amalgama màgia, conte, ritual, mite, simbolisme i maçoneria, l'obra assoleix un sublim nivell musical i dramàtic.

Musicalment, aquesta obra mestra del geni austríac constitueix un dels seus treballs més fascinants, il·lustrant a la perfecció l'enfrontament entre el dia i la nit, entre la raó i la foscor i, en definitiva, entre el bé i el mal. Algunes de les seves melodies han passat a ser icones de la història de la lírica, com la celebèrrima ària de coloratura de la Reina de la Nit, de gran complexitat tècnica i que exigeix per la soprano que l'interpreta un elevat grau de virtuosisme. Una peça més de l'engranatge únic que fa de *La flauta màgica* una obra imprescindible de Mozart i que continua sent una de les òperes més representades arreu del món.

Interpretacions excelses en el Covent Garden

La fantàstica òpera de Mozart brilla en aquesta fascinant producció de David McVicar estrenada a la Royal Opera House l'abril d'aquest any. El muntatge es beneficia d'un elenc de luxe que inclou a Julia Bullock en el rol de Pamina, Amitai Pati com Tamino, Huw Montague Rendall en el paper de Papageno, Kathryn Lewek com la Reina de la Nit i Soloman Howard com Sarastro. La direcció musical va a càrrec de la francesa Marie Jacquot, que debuta en el Covent Garden amb aquest treball majúscul.

LA FLAUTA MÀGICA

Acte I

A Tamino el persegueix una monstruosa serp i cau a terra inconscient. Tres Dames maten al monstre i decideixen informar la seva senyora, la Reina de la Nit, de l'arribada del príncep. Quan Tamino es desperta, Papageno, un ocellaire, s'atribueix el mèrit d'haver-lo rescatat. Les tres Dames castiguen les mentides de Papageno posant-li un cademat en la boca i ensenyen a Tamino un retrat de Pamina, la filla de la Reina. Per instruccions de la Reina, Tamino –que s'ha enamorat de Pamina– jura rescatar-la del seu malvat captor, Sarastro. Per a protegir a Tamino i a Papageno, les tres Dames els ofereixen una flauta màgica i unes campanetes màgiques. Els Tres Nois els guien en el seu camí. Papageno rescata a Pamina de les luxurioses insinuacions de Monostatos i junts fugen a la recerca del príncep Tamino. En el Temple de la Saviesa, l'Orador informa Tamino que Sarastro és un governant savi i noble. Tamino toca la seva flauta i un grup d'estrany animals es reuneixen al seu voltant, mentre que les campanetes màgiques de Papageno impedeixen que Monostatos torni a atacar-lo a ell i a Pamina. Sarastro castiga a Monostatos, però informa Pamina i Tamino que no podran afermar la seva unió fins que Tamino obtingui la saviesa.

Acte II

Per a consternació de Papageno, Tamino ha decidit sotmetre's a les proves amb la finalitat d'entrar a formar part de la fraternitat de Sarastro. Les Tres Dames intenten convèncer el príncep i l'ocellaire que trenquin el seu vot de silenci, però no aconsegueixen el seu objectiu. La Reina de la Nit ordena a Pamina que mati a Sarastro, amenaçant de repudiar-la si no ho fa. Sarastro assegura a Pamina que l'amor, i no pas la maldat, serà el

que acabarà triomfant. Pamina es queda desconsolada quan comprova que Tamino la defuig. Entretant, les campanetes màgiques de Papageno convoquen a una anciana que es converteix en la dona dels seus somnis Papagena.

Pamina s'uneix a Tamino per a la seva prova final. Ajudats per la flauta màgica, aconsegueixen sortir triomfants i són acollits en la fraternitat. Desitjós de retrobar-se amb Papagena, l'ocellaire pensa en el suïcidí quan, de sobte, recorda de les seves campanetes màgiques i, a continuació, es produeix la reunió entre tots dos. Sarastro expulsa a la Reina, les seves Dames i Monostatos a la foscor infinita. El dia ha derrotat a la nit i tots s'uneixen en un himne de lloança.

PRÒXIMAMENT

20/6

19 h

CONCERT EN VIU: TIMELAPSE

amb Aupa Strings

AUDITORI

3/7

18.30 h

PROJECCIÓ: BALLETS A BROADWAY

ballet de Christopher Wheeldon

AUDITORI

FESTIVAL DE POESIA

del 30 de juny al 21 de juliol

